

Wandelen zonder trekken

“Wanneer stopt hij nou eindelijk met trekken????”

Dit is een veel gehoorde wanhoopskreet van hondeneigenaren. Het gaat dan vaak om enthousiaste pups of puberhonden, die ervoor zorgen dat de bazen over straat gesleept worden. Vertwijfeld proberen de bazen dan te gaan stilstaan, want dat leren ze in de puppycursus. Maar het lijkt allemaal niks uit te halen, de hond blijft trekken. Met de regelmaat van de klok wordt de trekken=stilstaan-methode in twijfel getrokken en vragen cursisten voorzichtig of ze toch niet beter een slipketting kunnen aanschaffen. Maar ja, slipkettingen zijn niet diervriendelijk en moeten slechts bij uitzondering gebruikt worden, als echt al het andere niet meer werkt. En zover is het meestal nog niet. Meestal lukt het wandelen zonder trekken niet omdat er iets fout gaat. Wij als bazen reageren niet goed genoeg op het gedrag van onze hond. Hieronder geven we een stap-voor-stap cursus wandelen zonder trekken en geven we ook aan waar het fout kan gaan en hoe het dan wel moet.

Met trekken kom je er niet

Dit is het principe van het wandelen zonder trekken. De hond moet leren: als ik trek bereik ik niet datgene wat ik wil bereiken. We gaan dus wandelen met de hond. Zodra de hond naar voren trekt, staan we stil. Dan wachten we net zo lang tot de hond stopt met trekken. Sommige honden gaan zitten, anderen kijken hulpeloos naar de baas. Dat zijn de momenten dat we weer gaan lopen. Een enkele hond blijft met de spanning op de riem staan, alsof hij niet meer weet wat hij verder moet doen. Die hond laten we gewoon zo staan, hij gaat vanzelf wel een keer zitten of omkijken. Staat hij er na 5 minuten nog (echt niet eerder!), dan kun je als baas een klein pasje naar achteren doen en de hond dus zo een beetje naar je toe trekken. Dan draait hij meestal zijn kop wel naar je toe en kun je weer gaan lopen. Dit is het begin van wandelen zonder trekken.

De uitzondering

Zoals bij alle oefeningen leer je deze oefening het beste aan, als je altijd en overal consequent bent. Hij mag dan nooit en nergens trekken. En dat lukt dus niet. ‘s Morgens moet je pup erg nodig en als je dan teveel tijd besteedt aan ‘wandelen zonder trekken’, dan wordt het vanzelf ‘wandelen met poepen’. Dat kun je die kleine natuurlijk niet kwalijk nemen. Dus laat je hem maar even trekken naar de uitlaatplek. Plasje, hoopje en daarna is pup beter in de stemming voor een oefeningetje. Je hebt hem dan echter al één keer laten trekken. Zo zijn er meer momenten op een dag, dat het bijna onvermijdelijk is dat de hond trekt. Om toch consequent te kunnen zijn naar je hond, kun je je pup optillen naar het uitlaatveld. Of de afspraak maken dat er zo snel mogelijk gelopen wordt, dus eventueel met trekken, naar het dichtstbijzijnde veldje.

De problemen beginnen

De problemen bij deze oefening beginnen al vrij snel. Je gaat netjes stilstaan en je wacht...en je wacht... en er gebeurt niks. Je hond staat zeer geïnteresseerd te kijken naar wat buurkinderen die aan het voetballen zijn. Hij realiseert zich dus niet eens dat hij niet verder komt met zijn getrek, hij is er even met zijn hersens niet bij. Wacht tot je hond er weer ‘bij’, haal even diep hoorbaar adem of doe even een pas opzij om je hond weer te attenderen op de wandelsituatie.

Geen aandacht vragen

De truc van het trekken=stilstaan is, dat de hond zelf moet gaan ontdekken dat trekken niets oplevert. Daarvoor moet je je niet met hem bemoeien. Laat hem trekken en blijf wachten. ZEG NIETS! Ook al lijkt het alsof er niets gebeurt, in dat koppie van die hond gaan de radertjes op hoge toeren tekeer. Veel eigenaren hebben niet het geduld om te wachten tot de hond zelf gaat reageren. Ze roepen de naam van de hond. Dat werkt, de hond kijkt om en de baas kan weer gaan wandelen. De hond heeft op dat moment echter niet geleerd dat het trekken niet werkt! Het enige dat hij geleerd heeft is te reageren op zijn naam. Je denkt dan goed bezig te zijn, maar in werkelijkheid ben je geen millimeter opgeschoten! Ook als je tijdens het wandelen steeds zijn naam noemt of een speeltje of brokje erbij neemt, leert hij wel aandacht te hebben, maar leert hij niet dat trekken niet werkt. Je kunt dat speeltje of brokje best gebruiken om te voorkomen dat de hond trekt en zo het uitlaatveldje te bereiken of de bus te halen. Geen probleem, maar je hebt dan nog niets gedaan aan het wandelen zonder trekken, je hebt hem geleerd om met aandacht te wandelen. De hond heeft geen ervaring gehad dat trekken niets oplevert. Zodra je dus even geen brokje of speeltje hebt, trekt hij. Als je echt het trekken wilt afleren, doe en zeg dan niets. Laat het hem verder maar zelf uitvinden.

Het begin is er, maar het vervolg komt niet

Na veel en ijverig oefenen lijkt er een eerste begin te komen. Zodra je stilstaat, trekt de hond niet meer. In veel gevallen doet hij zelfs een stapje terug naar de baas. Dat is ook wat we willen. Maar zodra de baas weer één stap zet, hangt de hond weer in de strakke riem. En dan doet hij weer zijn stapje terug en vervolgens hangt hij weer in de riem... Wat gaat hier mis? De hond heeft geleerd dat hij iets moet doen als de riem strak komt. Dat is goed. Maar: de hond heeft geleerd, dat als hij even de spanning van de riem haalt, de baas meteen weer gaat lopen. Hij denkt dus: als ik trek, staat de baas stil en moet ik één stapje terug en dan gaan we weer. Hij weet niet dat er van hem verwacht wordt dat hij langer dan één seconde op die baas moet reageren. Wat moet je dan doen? Blijf maar eens wat langer staan. Je zult zien, dat je hond na die ene stap terug meteen weer in de riem hangt. Dat doet hij misschien nog een of twee keer. **BLIJF STAAN.** Vervolgens kijkt je hond verbaasd naar je op: "hé, wat heb jij nou?". Als die rust er is, als hij niet meer probeert te trekken, zet je één stap. Meer lukt niet, want je hond hangt direct weer in de riem. "Gelukkig" denkt hij, "de baas is weer normaal geworden en loopt weer". En normaal is voor die hond: trekken-en-stilstaan-en-trekken-en-stilstaan...! En ook deze keer ga je niet meteen weer lopen zodra de hond de spanning van de riem haalt. Laat hem weer een of twee of drie keer opnieuw proberen. Ga pas weer lopen als hij niet meer probeert te trekken! Als je dit consequent doet, zal je hond beter op je gaan letten en niet op de automatische piloot gaan trekken-en-stilstaan-en-trekken-en-etc.

De tegenwerking door de dagelijkse praktijk

Als je consequent en regelmatig oefent komt op een dag het besef bij je hond. Een probleem is echter dat we vaak niet consequent zijn of dat we te weinig oefenen. Een hond is een opportunist: als iets af en toe lukt, blijft hij het proberen. Wie weet is het vandaag wel zo'n dag dat het lukt. Als hij de halve dag mag trekken, dan is het niet gek dat hij bij het wandelen zonder trekken ook probeert te trekken. Want het lukt immers meestal wel om met trekken vooruit te komen. Onze dagen zijn druk en we hebben vaak maar zo weinig

tijd voor de hond. We moeten op tijd naar ons werk, we moeten de kinderen naar school brengen, we moeten nog boodschappen doen. Allemaal situaties, waarin we de hond laten trekken. Er zijn nog meer situaties:

We zijn zo in gedachten, dat we niet eens merken dat de hond trekt...

- ❖ We vinden het zo leuk als onze hond met de buurhond speelt, dus mag hij ernaar toe trekken (waarom niet alleen op commando naar de buurhond laten gaan? "ga maar kijken" en dan mag hij).
- ❖ We denken dat het hopeloos is om hem in die situatie het trekken af te leren (bijvoorbeeld bij het betreden van het trainingsveld!).
- ❖ We zijn gezellig samen met iemand anders de hond aan het uitlaten en zijn druk aan het kletsen. Ach, laat die hond maar even trekken, anders kun je geen gesprek met elkaar voeren....
- ❖ We hebben gewoon geen zin meer in dat stilstaan, zijn het zat en denken dat het toch niet werkt...

En dan komt de slipketting uit de kast en krijgt de hond de schrik van zijn leven. Het arme beest was zich van geen kwaad bewust. Hij mocht toch altijd de halve dag trekken? Wat is er nu ineens mis mee? Omdat wij het niet kunnen opbrengen om wat tijd en aandacht te investeren in de opvoeding van onze hond, komt het moment dat hij niet meer te houden is aan de riem. Dan is het plat op je buik over straat of de slipketting erop. De keuze is snel gemaakt. En meestal werkt een slipketting wel een tijdje, zeker in het begin. Maar zijn we daarmee wel eerlijk naar onze hond?

Niet de snelste methode, maar wel eerlijk naar je hond

Wandelen zonder trekken met de trekken=stilstaan-methode is niet de snelste methode. Je zult geduld moeten hebben en je zult moeten (leren) kijken naar je hond. Alleen als je goed op zijn gedrag reageert, krijg je het tussen zijn oren, dat trekken niet nuttig is. Het kost tijd om de hond dat te leren. Bedenk daarbij dat de meeste honden van nature een veel hoger looptempo hebben dan de mens. Je hond moet zich dus constant inhouden om niet te trekken. Een jonge hond, die blij is dat je met hem op stap gaat, hangt dus in zijn enthousiasme nog wel eens in de riem. Geen kwade wil, maar hij is er ook wel eens niet helemaal met zijn hersens bij. Je zult hem dus in het begin vaak moeten helpen herinneren aan het feit dat trekken niets oplevert. Een ruk met een slipketting komt hard aan en je hond zal zijn best gaan doen om die te vermijden. En dus trekt hij al snel niet meer.... hoop je.... Veel mensen gebruiken de slipketting verkeerd, waardoor de hond nog steeds trekt. Alleen krijgt hij dan bijna geen adem en loopt hij als een gek te hijgen. In beide gevallen, goed of slecht gebruik van de slipketting, ben je bezig om door middel van straf je hond het trekken af te leren. Is dat normaal? Straffen doe je als er bewust overtredingen worden gemaakt. Je hond is echter niet expres aan het trekken, hij weet gewoon niet beter. Dus is straf niet eerlijk naar je hond. Trekken=stilstaan is een eerlijke methode, maar je moet er wel de tijd voor nemen.